

Ziek

Het is weer tijd voor een stukje voor de Kiek. Normaal gesproken heb ik in de dagen voorafgaand aan de inleverdatum al verschillende verhaaltjes in mijn hoofd en maak ik op het eind een keuze welke het wordt. Deze keer heb ik geen verhaaltjes in mijn hoofd, maar vooral watten... Ik voel mij lamlendig. Gelukkig kan ik blind typen en doe dit nu letterlijk, zodat ik niet naar het beeldscherm hoeft te kijken. Kijk ik wel naar het beeldscherm, dan zie ik na 5 minuten alles dubbel..., maar ja... ik wil de lezers van de Kiek niet teleurstellen en deze Kiek aan mij voorbij laten gaan, omdat ik een beetje ziek ben. Ook zit daar een gevoel onder van: "Kom stel je niet aan, je bent gewoon een beetje griepig, lichte verhoging, zo erg kan het toch niet zijn..." maar dit griepje heeft wel degelijk effect op mijn creatieve geest en zodoende komt er niets in mij op waar ik nou echt enthousiast van wordt en wat uitgroeit tot een verhaaltje...

Ik had wel wat willen schrijven over 'Boer Sil' (www.boer-sil.nl/Welkom) een jonge vent uit Dwingeloo, die met een stel paarden 10 hectare grond bewerkt en daar 50 verschillende groente en diverse soorten graan verbouwd. Wat zijn beweegredenen zijn om op die manier te werken. In de vorige Kiek schreef ik over dat doen waar je hart ligt. Deze jonge boer doet dat.

Ik had ook wat kunnen schrijven over twee zakhorloges uit onze familie die 'opeens' boven water kwamen. Over de klokkenmaker hier in Drachten. Hij woont boven de zaak. Aan de deur waar je binnen komt zit een enorme koeienbel die een oorverdovend geluid maakt als je door de deur komt. Het is een belevenis op zich om daar binnen te gaan, ook omdat de tijd daar al heel lang heeft stil gestaan, maar de klokken niet!

Ik had wat kunnen vertellen over mijn bonus kleinkind van nog geen drie jaar die mij altijd roept met: "floRIEN!" over zijn kleine blauwe laarsjes met sterretjes, die hij keurig aan en uit doet, over hoe hij zijn jasje aan doet door het voor zich op de grond te leggen, zijn armen in de mouwen te doen en het jasje dan over zijn hoofd te slingeren, over hoe schattig ik hem vind als hij op zijn hurken bij de vijver zit om te kijken naar de kikkervisjes. Maar al deze onderwerpen komen niet tot een echt verhaaltje door die watten in mijn hoofd..., dus helaas, deze keer geen verhaaltje..., of toch...?